

با هم رو برو شده بودند بهین تبری که می اندخت فرسید در و بشیر مرید چون فرسید در و تیر اندختی و ابروی
 نهی بهین خجسته سی و چهل کایک کیشیدی شکفته آنکه چون بهین مندی انداختی فرسید در و نیز تفنگ سردای
 مهره برهه رسیدی و هر دو سالم ماندند و بهین بنکام مندی انداختی فرسید در و خند مرتبه بعت مکیوشد
 در سال از اردیبهشت و نه اجری از خضرستان برهان شتافت خواصه خط فرماید هرگز نبرد آنکه دلش زنده شد
 بعشق مثبت بر جریده عالم دوام ما از شراد سالم زبان است بنو العلوم رسید در ریاضت کشید
 خوشی گوید دیدم خود منند بارستم نامی از شراد و بهرام که از همین شاگردان کیوان است رو برو شده به بیکر از در
 بر آمد از نفس او تشنه یابیدی و تنومند چار بر ازان دم بخت خود مندی از مرک بهین سینه با غار جاپوست
 بزرگ فرماید مرد خردمند همیشه را عمرم با بلیت دین روزگار تا چکا تجربه اموشی با دگری تجربه بردی بکار د
 از این نامدار سران فلاف عادت در همین جهان چون شهاب پشانیدن و در شب پیدا کردن ستاره بروز یکا سو
 ساختن و در عالم شفا چون ریش بر آب و بارور کردن درخت بنکام و سبز کردن درخت خشک و سجد و شجار و در
 آسان وزین چون برق و مانند آن نمودن و در کهن جهان چون نقشب پیکر جانور و پشانیدن خود سوار خیم مردم
 و نمودن به بیکر گوناگون و صورت بسیار نقل کرده اند و شمه ازان در بر مکه در پیش خوشی است گویند قوت قطع کرده
 عنصری بدن بمرتبه بود که هرگاه خواستندی ازین جدا شدندی و جمیع علوم همسوره و غیره را از مملکتی فراکرته بودند
 و از این مثل امور عجیبه می نمودند و بقوت ریاضت ماده غماط طاعت ایشان بیکر کردار نامه در نیمه این چهار ازاده
 یعنی خداد و فرسید در و بهین و خود منند را دیده و دعای خیر در باره نامه بکار بجای آوردند و نوید در ایام مقصد
 دووند و شیخ سعدی میفرماید سز و صها جدلی روزی بجهت کند در کار درویشان دعا
 که از شراد گوید ز کثرت او لبوه چون از کیوان به پیشه خوانید در بار زین از با خزان بهرام از سر از آمده در نیمه ریاضت
 مشغول شد و ادروی بود مرتبه منطقیات و طبعیات و ریاضیات و الهیات از پارسی و پهلوی و تازی زبان آنچه
 نقل افلاک و کما و جنبه سید صبح فراکرته و سیکو خوانده و از منقولات و معقولات بر همه دانا و در حکمت نستنی و کردنی خزان
 در سا و فیلوف بود از سنیان نسبت شاگردی هوری را بخواجه جمال الدین محمود که از تلامذه ملا جلال دوست بهرام
 درت کرده کتابش رتسان دانش گلستان پیش برشته و خزار آورده خزان بهرام است و در شان رتسان که از خزان
 آورده

۴

او بند چنين اول شيان همچو اخو و نجايين مانند آغازين و عدد و اسمة بنا بر اخبار نبی هم آورده است يا زودتر نشدند و هم از دهم
ايشان پايدار و قايم است انعام او ظهور کند و جهاي نو پر کرده اند از دوا و چنانکه بر شده از جور و ظلم و گویند ابو بکر و عمر و عثمان
و بنی امیه و عباسیه با يورن خود همه غاصب حق است و هر چه بود و شي از قرين گفتند و بعضی از شيان گویند که عثمان
مراصف را سوخته بعضی از رور که در شان است و فضل اسس بود بر انداخت و يك از ان سوره است **سوره قمر**

۹۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا
لِنُورِنَ أَنْزِلْنَا هَاتَا أَنْعَلِكُمْ آيَاتِي وَنَحذِرُ لَكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ نُوْرَانِ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَأَنَّا
لِنَسْفَعُ عَلَيْكُمْ نُوْرَانِ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْفَوْنَ بَعْدَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فِي إِلِهِ لَكُم جَنَّاتُ
النَّعِيمِ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ مِنْ بَعْدِ مَا آمَنُوا نَبِّضُهُمْ مُنَاقِبَتِهِمْ وَمَا عَاهَدْتُمُ الرَّسُولَ عَلَيْهِ بَقْدَفُونَ
فِي الْحَجِّمْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَعَصَوْا وَصِيَّ الرَّسُولِ أُولَئِكَ يُسْقَوْنَ مِنَ الْجَهَنَّمَ إِنَّ الَّذِي نُورِ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ بِمَا شَاءَ وَأَصْطَفَى مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَالرَّسُولِ وَجَعَلَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَوْلِيَاءَ فِي خَلْقِهِ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ تَلَاكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ بِيُسُلِهِمْ فَاخَذْتُمْ بِمَكْرِهِمْ إِنَّ اخَذِي شَدِيدًا لِيَم
اللَّهُ أَهْلَكَ عَادًا وَثَمُودَ بِمَا كَسَبُوا وَجَعَلْتُمْ لَكُمْ تَذَكْرًا أَفَلَا تَسْقُونَ وَفِرْعَوْنَ بِمَا طَغَى عَلَى مُوسَى
وَآخِيهِ هَارُونَ أَخْرَقْتُهُ وَمَنْ تَبَعَهُ أَجْمَعِينَ لِيَكُونَ لَكُمْ آيَةٌ وَإِنِ الْكُفْرُ فَاسِقُونَ إِنَّ اللَّهَ
يُحْكِمُ فِي يَوْمِ الْحَشْرِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ الْجَوَابِ عَيْنِ بِيَالُونَ إِنَّ الْحَجْمَ مَا وَهَمَ وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ أَنْذَارِي فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ تَذَكِّرُ الَّذِينَ كَانُوا عَنِ آيَاتِي وَحُكْمِي مُعْرِضُونَ مَثَلُ الَّذِينَ
يُؤْفَوْنَ بِعَهْدِ اللَّهِ إِنِّي جَزَاءُ هُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ عَظِيمٍ وَإِنِ عَمَلِيًّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنَّا لَنُوقِيهِ حَقَّهُ يَوْمَ الدِّينِ وَمَا حَسِبُكُمْ عَنِ ظَلَمِ بَغَائِلِينَ وَأَكْرَمُهُ عَلَى أَهْلِكَ أَجْمَعِينَ فَإِنِ ذُرِّيَّتُ الرَّسُولِ
بَرَدَتْ وَإِنِ عَدُوُّهُمْ إِمَامُ الْمُجْرِمِينَ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ مَا آمَنُوا طَلِبَتُمْ زِينَةَ الدُّنْيَا وَاسْتَحْلَمْتُمْ
بِهَا نَسِيْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنَقَصْتُمْ الْعَهْدَ مِنْ بَعْدِ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ صَرَّفْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ تَدَلَّلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِيهَا مِنْ يَتَوَفَّهُ مُؤْمِنًا وَمَنْ يَتَوَلَّ مِنْ بَعْدِكَ
يُظَاهَرُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ أَنَا لَهُمْ مُخْرَجُونَ فِي يَوْمٍ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا وَلَا لَهُمْ بَرَجُونَ وَإِنَّ لَهُمْ

وَإِنَّ لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَقَامًا مَفْعُولًا لَا يُعَدُّ لَوْنٌ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَاقْدَارَ سَلَامَتِهِ وَهُوَ
 بِمَا فَصَّبَ جَمِيلٌ نَجَعْنَا مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَاعْتَنَاهُمْ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ فَاصْبِرْ صَوْفَ يُكْتَبُونَ وَاقْدَارَ
 آيَاتِكَ الْحُكْمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْنَا لَكَ مِنْهُمْ رَضِيًّا الْعِلْمُ تَرْجُونَ وَبَيْنَ يَدَيْكَ عَنِ عَمِي يَا
 فَلَيْسَ مَعَ كَيْفِهِمْ قَلِيلًا تَسْأَلُ عَنِ الشَّاكِرِينَ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ فَجَعَلْنَا لَكَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ آمَنُوا عَهْدًا
 فَخُذْهُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ إِنَّ عَلَيْنَا فَاثِنًا بِاللَّيْلِ سَاجِدًا أَسْجُدَ وَاللَّجْرَةَ وَيَرْجُوا ثَوَابَ رَبِّهِمْ قُلْ هَلْ لِي مِنَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا وَهُمْ يَعْتَدُونَ سَجْعَةً الْأَعْلَى وَهُمْ عَلَى أَعْمَالِهِمْ بِنْدِ مَوْنٍ إِنْ أَنَا بَشَرٌ لَكَ بِرُزِيَّتِهِ
 الضَّالِحِينَ وَإِنَّهُمْ لَأَمْرًا فَعِلْتُمْ مَتْنِي صَلَوَاتِهِ وَرَحْمَتِهِ أَحِبَاءٌ وَأَمْوَالًا فِي يَوْمٍ يُبْعَثُونَ وَعَلَى الَّذِينَ آمَنُوا
 عَلَيْهِمْ مِنْ بَعْدِكَ عَضْبِي إِنَّهُمْ قَوْمٌ سَوْءٌ خَائِرُونَ وَعَلَى الَّذِينَ آمَنُوا سَلَامٌ مَتْنِي وَهُمْ فِي الْعَرْشَاتِ
 آمِنُونَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

طریق اخباری این طریق را مروج درین مقام
 حکام ملا محمد امین اسر ابادی شد و گویند بعد از تحصیل علوم متعالیه و تقابل مکه معظمه کراپه و بعد از تقابل حدیث بدین مرتبه در کتاب
 نواید بدین تصنیف کرده و در آن کتاب نام قطب است هر که برای هدای کسند در کتابه که در کتابه رفته آورده بدین کتاب اعظم
 و مقصد قضی معرفت خصوصیات میداد و مواد است و تعریف ازین سخن در آیات کریمه بیان و البوم الاخر شده و حدیث ازین
 و امام المتقین صلوات الله و سلامه علیه و علی اولاد الطاهرین رحم الله امره عرف فرین و زین این و لیا این در سخن وارد شده و افاضل
 در تحصیل این مقام چند فرقه شده اند که مخالف اصحاب وحی گویند و ایشان سوسکین گویند ازین جهت که در کلام در مسئله کلام است
 الفرة تطویل کلام کرده اند و در هر مخلصه منی گرفته اند و طایفه دیگر التزام کرده اند و ایشان سوسکین گویند از جهت که
 ادب اهل ایشان در کتاب از سطوی فرشتند در وقتیکه از سطوی فرشتند و جو و نورد و بد و سخنانه سکندر میکرد در آن آسانند
 علوم از سطوی میکردند و بکفرتمه دیگر تحصیل این مقام ریاضیات کرده اند پس طایفه ازین فرق التزام کرده اند که مخالف اصحاب وحی
 گویند و این را صوریه منشرعین میگویند و طایفه دیگر التزام این کرده اند و ایشان سوسکین گویند از جهت که
 استاد در سطوت تعلم تعلیم طریق ریاضت کرده و فرقه دیگر تحصیل این مقام از روی کلام اصحاب عصمت کرده اند و التزام این
 کرده اند که در هر مسئله که ممکن باشد عاده که عقل در آن غلط کند متمسک با حدیث اصحاب عصمت شوند و ایشان را اخباری
 میگویند و اصحاب ائمه اطهار علیهم الصلواته و السلام یکی ازین طریق داشته و ائمه علیهم السلام ایشان را ازین گروه بودند ازین کلام

و کتاب از فوائد صنف اسمی بود لهذا نسخه مذکوره را که مملو از اصول هر طایفه و فرقی و بدون از معتقدات جمع
 ملا و نخل بالتفصیل و التفریق است همه شاعت فوائد و از عت فراموشی و طبع حجت تا ممکنان از مطالعه آن حفظ
 و انوار بهره گانند در اینند چنانچه خدین نسخه که درین بار نظر در آمده بخیا از تصحیف و تحریف و اختلاف عبارات
 سقیم بوده پس به کمال جهد و مساعی از روی نسخه صحیح که از راه بهمان آید و کتب استحصالی در آمده بود سکوک و
 اغلاط را تا وسیع ممکن مندرج ساخته بمعرض تصحیح در آورد و علاوه اکثر لغات آن که بسبب اختلاف السنه
 و مصطلحات بر فرقی بدون رجوع بکتاب لغات اطلاق و ظاهر از آن و شور لهذا التسهیلا للناظرین و افاده
 للطلابین از کتب معتبره لغات و تفصیل و استنباط از علمای آن فرق مها اکمن تحقیق و تفسیح نموده بخاتم
 این کتاب در چند اوراق علیحده منت نمود که بدینج لاطایل عریس معانی آن بمنصه اولک جلوه کرد و از بعد
 بر آوردن نعمت چنان طریقی بنا نهاد که حرف اول را باب و حرف ثانی را فصل قرار داد و آن را بعد از کتب
 لائق مباحث و پس از آن تحت نامه اغلاط و بعد از آن خطبه و ثبت نمود تا تجسان این رموز و محصلان

۱۰۲

این رموز با سائش فرایند منزه التوفیق

بالتحق و ارشاد و الهدایه الی

اصول و ابجد

۱۰۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد حمد علام الغیوبی که لوحه وجود بشر را در دستان تعلیم اسما بنفوش در الحقایق شیامنتس فرموده و عنوان
 نهاد قابل ارشاد او را بر سر عشر و آینه‌ها من لدنا علماً معنون نموده و احدی که وحدت‌های اعتباری همه مستهلک در
 اوست و کثرهای اختلاف مذاهب و مشارب مظاهر صفات او را **رباعی** همسایه و هم نشین و هم ره هم اوست در
 کد او اطلس شهره اوست در انجمن فرقا و نظایر آن جمع با الله هم اوست ثم بالله هم اوست و مصلوق طبقات
 تحیات را کلمات شاد و روح مقدسه انبیا و رسل علی بنیاد و علیهم که هادیان سبیل و پیشروان طریق حق
 کلد **اما بعد** بنده احقر اضعف بوظیفه هیچ مدانی موقوف نذر اشرف در حضرت کشور خدایان قلم و تحقیق
 و ادایک آریان شهرستان تدقیقات عرض میدهد که قادر علام و فیاض مقام جلت عظمت و نعمت رحمت
 از اصناف انام را بمقتضای اسعاده نظری او میلان خاطر با اختیار طریقی خاص و ارتکاب ملتی با اختصاص
 بخشیده تا که در هیجکله مشرفی محلل و قوی بند هیب مذهبی مکل بوده مظاهر انوار کمال قدرت و جلال **صفت**
 او باشد و بالهداه شناخت چنان انواع کونا کون و اصناف بوقلمون که مایه معرفت ذات حضرت الوهیب
 بود وسیله نوز سعاد ابدی و نیل برکات اخروی است چه اقلاً از تحصیل زخارف معارف از تنگنای جهل
 غفلت بوسعت اباد علم و معرفت برآمده از منافع موافقت و معاشرت و مواسات و مخالفت با یکدیگر **صفت**
 و بهره ور باشند چنانکه روزی در این معنی بخدمت خداوند تعالی و سردنتر دانستند ان جهان جوهر فرد زمره
 ارباب حسان زیب محفل کار دانی و کامکاری رونق انجمن قد و شناسی و بختیاری عالی هم رموز دان **معانی**
 و حکم معالی منافع و لیم پیکی صاحب امت دوله علی سبیل الذکر سخن میرفت گذارش کردم که لحاظه اختلاف **عقاید**
 چندین طرف فرق از موافق و مخالف خالی از تکلف و تصلف نیست الا آنکه کتاب دبستان مذاهب در جامعیت
 اصناف و اعتقادات تمامی ملل و مخل عدیم المثل است ارشاد است که نسخه برداشتن چنین کتاب سبب غلاط محمل
 و تاخلت الا آنکه در قالب طبع کشته شود چون امثال امر خدایکافی ممدوح و واجب و اهم و خالی از فوائد **اصناف**

سورة که در قرآن مجید است

از داد چنانچه بر شد با شد از جود و ظلم و کونید ابوبکر و عمر و عثمان و بنی امیه و عباسیه با یا و در آن خود غاصب
 ائمه عصی بودند و ایشانرا نفرین کنند و بعضی از ایشان کونید که عثمان مصفا و خسته بعضی از سوره ها که در شان علی
 و فضل الش بود بر انداخت و یکی از آن سوره ها اینست بسم الله الرحمن الرحیم یا ایها الذین امنوا آمنوا بالنورین
 انزلناها لتلوان علیکم آیاتی و یحذر انکم عذاب یوم عظیم نودان بعضها من بعض و انا السميع العظیم ان الذین
 یوفون بعهد الله و دسوله فی آیات لام جنات نعیم و الذین کفروا من بعد ما امنوا بنقضهم میثاقهم و
 عاهدتم الرسول علیه یقذفون فی الحجیم ظلموا انفسهم و عصوا الوصی الرسول اولئک یلقون من جهنم ان الله
 الذی نور السموات و الارض بما شاء و اصطفی من الملائکه و الرسل و جعل من المؤمنین اولئک فی خلقه
 ما یشاء لا اله الا هو الرحمن الرحیم قد مکرو الذین قبلهم بسلام بن سلام فاخذتهم بمکرهم ان اخذی شدید الیم ان
 قد اهلك عاد و ثمود بما کسبوا و جعلهم لکم تذکره افلا تتقون و فرعون باطنی علی موسی و اخیه هارون عزیزته
 من تبعه اجمعین لیکون لکم آیه و ان اکثرکم فاسقون ان الله یجمعهم فی یوم الحشر فلا یستطیعون الجواب حسن
 ان الحجیم ثاویهم و ان الله عظیم حکیم یا ایها الرسول بلغ انذری فسیف یعلمون قد حضر الذین کانوا عن آیات
 و حکایم معروضون مثل الذین یوفون بعهدک انی جزیتهم جنات النعیم ان الله لذو مغفرة و اجر عظیم
 ان علینا من المتقین و انا لنوفیه حقه یوم الذین نمانحن علی عن ظلمه بغافلین و کرمناه علی اهلک
 اجمعین فانه و زدیته لصابرون و ان عدوهم امام المحرمین قل الذین کفروا بعد ما امنوا طلبتم ذنبتکم
 الدنیا و استعجلتم بها و نیتتم ما وعدکم الله و دسوله و نقضتم العهود من بعد توکیدها و قد ضربنا لکم ال
 لعنکم لقدون یا ایها الرسول قد انزلنا الیک آیات بینات فیها من یوفیة مؤمننا و من یتولاه من بعدک
 یتظرون فاعرض عنهم انهم معروضون انا لهم محضرون فی یوم لا یغنی عنهم شی و لا هم یرجعون ان لهم فی جهنم
 مقاما عنه لا یعدلون فبیح باسم ربک و کن من الساجدین و لقد ارسلنا موسی و هارون بما استخلفا فبنغوا
 هارون فضر جمیل فجعلنا من القرود و الخنازیر و لعناهم الی یوم یبعثون فاصبر صریحا یلین و لقد
 بک الحکم کا الذین من قبلک من المرسلین و جعلنا لک منهم وصیا لعالم یرجعون و من یتول عن امری فانی
 مرجعه فلیستمعوا لکفرهم قلیلا فلا تسال عن الناکین یا ایها الرسول قد جعلنا لک فی اعناق الذین امنوا عهدا
 و کن من الشاکرین ان علیا فانا باللیل ساجدا یحذر الآخرة و یرجو ثواب ربه قل هل یتوی الذین ظلموا
 بعد ان یعلمون سجد لاعلال فی اعناقهم و هم علی اعمالهم یندمون انا بشر فاک ببدیته الصالحین و انهم
 لا یخلفون فاعلمهم منی صلواة و رحمة اجیاء و امواتا یوم یبعثون علی الذین یبعثون علیهم من بعدک عصبی
 قوم سوء خاسرین و علی الذین سلکوا مسلكهم منی رحمة و هم فی العزفات امنون و الحمد لله رب العالمین
 طریق اجنادین ابن طریق را مروج دین هشام ملا محمد امین استر ابادی شد و کونید بعد از تحصیل علوم عقلی و نقلی
 بکله مغفله

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 شماره قفسه ۱۳۰۲
 شماره ثبت ۱۳۰۲

و نام فرشته **مهت** **تت** ماده **مهر لوک** **سینه مهرا تل لوک** **کعب مهرا بهار** نام کتابی در بیان جنک **مهاجوت**
بیا نورد مهورت ساعت **م** **میغه** ع روغنست **مینوسار و پلست** ^{لاذی} **بشترهای نشین** یعنی **فره مید**
 و نام فرشته خادم **یزدان میزد** و مجلس شراب و عشرت **میری** دوستی با بنکوکا **دیکه بندهن** **حسن مطاد**
میلان نام شخصی که در عهد سخاک اختراع کرده و هواد اذ آنست **میلانی** منسوب بدو **بابون** **ن** **امایید**
 و نام ستاره زهره است و نام ماد در اسکندریا **نار این** خدا **ناصه کن** **فوزند** داشتن **ناب جکر** **دکی** که از میان آن
 گذشته **ن** **نراجن** **پرنک** **نرسنگ** نام شخصی او تادی که نیم صورت آدی و نیمه شی بود **نر مید** **هو می** که در آن آدی
 کشد **نر نی** **ذو دیانت** **ن** **س** **نسا** **بالک** **کوشته** **استخوان** **مرده** **ن** **ن** **نکره** **اراده** **غلبه** **خود** **بر** **غیر** **ن** **و**
نویزاد رویا و **یتن** **اب** **نیز** **کونید** **نوند** **ع** **تیز** **رون** **م** **و** **اسب** **خصوصا** **نور** **سیتلار** **نام** **قسم** **سیم** **از** **چهار** **بخش** **مردم**
نوشاد **و** **شرعی** **ن** **ن** **نبوه** **چینه** **بفتح** **چیم** **فارسی** **بروزن** **میوه** **سینه** **معنی** **خلع** **باشد** **نیاز** **ک** **ع** **جمع** **نیز** **ک**
نیزه **ست** **و** **از** **ین** **ستاره** **د** **که** **مثل** **نیزه** **میشود** **نیاز** **ک** **نامند** **نیرنی** **می** **آجنوب** **مغرب** **نیا** **و** **آبا** **و** **اجداد**
واختر **و** **شرق** **واسک** **نام** **از** **دها** **واضه** **نام** **او** **تادی** **و** **ایب** **می** **مغرب** **شمال** **و** **اچیم** **هو می** **که** **در** **آن**
نیز **کشند** **و** **اد** **ند** **کردن** **و** **چینه** **هوم** **هو** **میکه** **در** **آن** **بچ** **نیز** **کشند** **و** **خ** **دختر** **و** **باول** **مضموم** **و** **بنانی** **زده**
مضموم **و** **او** **معروف** **بغیر** **دا** **کونید** **و** **دور** **ن** **طریق** **ورش** **بار** **آیندن** **بار** **ان** **وسایر** **نام** **کتاب** **مه** **آباد**
و **شد** **که** **طریق** **خود** **گاه** **ن** **تواند** **است** **و** **اوه** **شاکردی** **که** **دن** **وی** **و** **ترا** **ک** **ف** **و** **یر** **ه** **بواو** **مکسور** **و** **بای**
 یعنی **خصوص** **مضموم** **و** **خالص** **باشد** **و** **ید** **یا** **یکند** **مضموم** **ادرا** **که** **خواس** **ها** **دخت** **و** **بضم** **دال** **و** **خای** **معنی** **نام** **نسکی** **است**
از **جمله** **بست** **و** **یک** **کشند** **و** **د** **هر** **من** **د** **باول** **مضموم** **و** **تانی** **زده** **و** **سیم** **مضموم** **و** **زای** **مفقطه** **نام** **ستاره** **بر** **جیس**
که **آنرا** **بتازی** **مشری** **خوانند** **و** **نام** **فرشته** **مکمل** **بر** **امور** **روز** **و** **هر** **من** **بعضی** **روز** **اول** **هوماه** **ششی** **و** **نام** **پیر** **هین**
استند **یاد** **و** **اورا** **در** **من** **و** **اد** **من** **و** **د** **نیز** **کونید** **و** **نیاز** **ک** **نام** **را** **چسپی** **هر** **کب** **و** **نام** **را** **چسپی** **هر** **بیانی**
فرقه **از** **پیشوان** **هند** **لوک** **جای** **ماندن** **بر** **هما** **و** **هوش** **و** **ان** **باواو** **و** **الف** **و** **زای** **فارسی** **و** **نون** **معنی** **صخواست**
هو **سیار** **شدند** **و** **آن** **را** **پین** **آب** **نیز** **کونید** **هوم** **اکثر** **از** **وقت** **و** **در** **آن** **چیزی** **سوجتن** **هو** **سار** **و** **نام** **قسم** **اول** **مردم**
از **چهار** **قسم** **مخلوقات** **هی** **هیر** **بد** **کاهان** **و** **خادم** **استگده** **و** **نامند** **هیتو** **سبب** **باب** **لیا** **ی** **یا** **زید** **کشند**
و **آهنگ** **کردن** **ی** **حج** **چروید** **در** **بیان** **عقاید** **و** **اعمال** **ی** **ذ** **نزد** **کرد** **و** **نام** **پادشاه** **پسر** **نوشیر** **و** **ان** **نزد** **ن** **و** **ظ** **ن**
نیش **و** **یشتن** **ی** **یشتن** **بفتح** **اول** **ز** **مضموم** **کردن** **و** **عابد** **طعام** **ی** **ک** **کیکی** **و** **پوی** **ذ** **نادر** **در** **کردن** **طفل** **اندک**
ی **و** **یوه** **بر** **یه** **نام** **کتاب** **بست** **یون** **یکم** **هو می** **که** **در** **او** **نیز** **کشند** **یوک** **هاس** **پوستن** **و** **حصو** **ملکه** **الوصول** **و** **ایز** **هفت**
عضو **است** **اول** **بم** **دوم** **نیم** **سیم** **چهارم** **پز** **نایام** **پنجم** **بر** **تیا** **ها** **دشتم** **دهان** **و** **هفتم** **دهیانم** **هشتم** **سما** **دهارنم** **تتم**

باب الواو و

صیوا بهاس صباب

کتاب بعون الملک
 الوهاب
 بنفام

بسم الله الرحمن الرحيم

بی نام تو سر در خفا لیبستان یاد تو بیایع خردان شیخ شهبان بی نام تو آگشته زبان کام عجم
 هر چند بدانت کلام عربستان بیاید تو دل در بدن سالک و عارف شایسته آرام سر بر طربستان
 بر راه که رشم بسر کوی تو پست مطلوب وجود تو هستی طلبستان دریاچه دریافت که دریافت خزان
 بود حق ادیب تو دکنی ایبستان درود نامحدود پر بوی وجود حضرت وجود خورشید سوار سپهر شود و کیوان
 بهرام پیشا در مجلس اختر نماید پرستار اورنگ پرای کشورستان دین دیهیم خدای دار الملک یقین
 توانی که بگفتش از دپاک لولاک لما خلقت الافلاک آن عقل نخت و جان عالم آن آدم روح و روح آدم
 و بر خلفای راشدین و حضرات ائمه دین باد عالم چو کتابت پر از دانش و داد صحاف قضا و جلد و بند
 شیرازه شریعت و مذاهب اوداق است همه شاگرد و پیوسته استاد درین عالم موسوم بدستان لغنی از دانش
 و کنش و کیش باستانی کرده و کشار و کردار بارز پس اینوه از آشکارا شناسان و نهان پهن صورت
 و معنی گزین پی کم و کاست و بقی و صد و اثبات و ابطال گذارده اند و این نسخه مخفی گشت بر چندین مایه تعلیم

کردند و نجافت اورا ضعیف شدند صحابه این جمله کس را گفتند رضوانا یعنی ترک ما کردند و از ما جدا شدند
 و برین وجه لقب ایشان را و افض گشت همه کس اصحابه گفتند نصیبتم ابی بکر مفضل یعنی نصیب کردید
 بخلاف ابو بکر را بی آنکه شمار افض باشد و بدین سبب لقب ایشان نوب آمد و هر یکی ازین
 دو مذهب دو نام شد کینا و را خود برای خود تعیین نمودند و یکی را خصم و دشمن برایشان گذاشت
 همه صحابه خود را اهل ایمان و اهل سنت و جماعت نام کردند و این جمله تن ایشان را نوب خوانند
 و خود را مومن و شیعه نام کردند و سر امر صحابه ایشان را و افض و بعد از آن مذهب نوب بر پنجاه و پنج
 فرقه شد و مذهب را و افض مسجده فرقه که قوله کلمه فی النار الواحد و این یک فرقه از اهل نجافتند
 زیرا که بر مذهب مستقیم اند و مذهب مستقیم است که توحید و عدل و نبوت و امامت و معاد
 ایمان دارند و هر پنج را تصدیق کنند بآنکه خداوند تعالی واجب است که یکی از زندگان خود را برگزیند و به
 پیغمبری در رسالت فرستد تا بندهکان وافریدگان او را از راه راست خبر کند و این آگاه گشتندی
 باید که معصوم باشد از صغایر و کبایر تا قول او حجت بود و پیغمبر که فرستاده خداست هم واجب است
 که یکی را از امثال نجافت برگزیند تا بعد از وی بجای او باشد و این خلیفه هم باید که معصوم باشد از
 صغایر و کبایر و برین خلیفه هم واجب است که یکی را از نجافت خود برگزیند تا بعد از وی او باشد و همچنین
 مرکز زوی زمین از امام خالی نباشد و بقیاس و رای و اجتهاد خود حکمی در شریعت روا نیست
 و اجماع حجت نه مگر معصومی در میان باشد محمد صلی الله علیه و آله و سلم و علی بن ابی طالب
 محمد صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه جمعیه بسیار و الهیاست و باقی ائمه معصومین که فرزندان اویند همچنین اول ایشان
 و انجمن است آغازین و عدد ائمه نابراین اخبار نبی دوازده است یازده تن گذاشتند و دوازدهم
 ایشان پدیدار و قائم است انجام او ظهور کند و جملگان را بر گرداند از داد چنانکه پر شده باشد از
 جور و ظلم گویند ابو بکر و عمر و عثمان و نبی صلی الله علیه و آله و سلم یا در آن خود عاصب حق ایله معصومین بودند
 و ایشان را تقریب گنند و بعضی از ایشان گویند که عثمان مصحف را سوخته بعضی از سوره ها که در شان علی
 و فضل آتش بود برنجخت و یکی از سوره امانیت بسم الله الرحمن الرحیم یا ایها الذین آمنوا انما النورین

انزلنا ما يتلون عليكم اياتي ويذكر انكم عذب يوم عظيم نورا لبعضهما من بعض واما لسمع عليهم ان الذين
يوفون بعهد الله ورسوله في اياتهم جات عليهم والذين كفروا من بعد ما آمنوا بنقضهم ميثاقهم وما عاهدتهم
الرسول عليه فيذنون في التحم فضلوا انفسهم وعصوا الوصي الرسول ولكن يسقون من عيم ان الله الذي
نور السموات والارض ما يشاء واصطفى من الملائكة والرسل وجعل من المؤمنين اولئك في خلقه يفعل الله ما يشاء
لا اله الا هو الرحمن الرحيم قد ذكر الذين من قبلهم برسلهم فاخذتهم بكبرهم ان اخذني شديد اليم ان الله قد اهلك
عادا وثمود بما كسبوا وجعلهم لكم تذكرة فلا تتقون وفرعون لما طغى على موسى واخيه هرون غرقته ومن تبعه اجمعين
ليكون لكم اية وان اكثرتم فاسقون ان الله يجمعهم في يوم شرا فلا يستطيعون الجواب حين يسالون ان الله ما وهم
وان الله عليهم حكيم يا ايها الرسول بلغ انذاري فسوف يعلمون قد خسر الذين كانوا عن اياتي وعلمي معرضون مثل
الذين يوفون بعهدك اني جرتهم جات النعيم وان الله ذو مغفرة واجر عظيم وان الله لمن المتقين واما النوفه حديد
الذين ما نحن عن ظلمه بغافلين وكرمه على اهلك اجمعين فانه ذرية لصابرون وان عدوهم امام الحجر من
قل الذين كفروا بعد ما امنوا طلبتم منه الهوية الدنيا واستجتم بها وستم ما وعدكم الله ورسوله ونقضتم العهود
من بعد بو كيد وقد ضربنا لكم الامثال لعلكم تهتدون يا ايها الرسول قد انزلنا ايات بينات فيهما من توف
موسى ومن يتولى من بعدك يظهر ان فاعرض عنهم انهم معرضون ان الله محضون في يوم لا ينفع عنهم شي ولا هم
ان لهم في جهنم فلما عدلوا بعد ان فسج باسم ربك وكن من السابقين ولقد ارسلنا موسى هرون بها تتخلف فبعوا
هرون فحسبوا حبلنا منهم القردة وانما زبر ولعناهم الى يوم يبعثون فاصبر وسوف يلقون ولقد ايتنا بك انكلم
كما الذين من قبلك من المرسلين وجعلنا لك منهم وصيهم لعدم رجوع ومن يتولى عن امرى فاني مرجع فليمتنعوا بكم
قليل فلا تسال عن الناكين يا ايها الرسول قد جعلنا لك في اعناق الذين آمنوا عهدا فخذوه وكن من السابقين ان الله
فانما بالليل ما يجد الاخرة ويرجو ثواب ربه قل ان يستوي الذين ظلموا وهم بعد ان يعلمون سيجعل الاغلال
في اعناقهم وهم على اعمالهم يذمون انما شرناك بذرية الصالحين وانهم لا امرنا لا يكلفون عليهم مني صلوة ورحمة احياء
وامواتا يوم يبعثون وعلى الذين يبعثون عليهم من بعدك غضبي انهم قوم سوء فاسرين وعلى الذين سلكوا
سبي رحمة وهم في الغرقات امنون واحمد سرب العالمين طريق اخبارين اين طريق المروج درين منكم

عوام بغير آن بصورت جالی و سبباً میکنند همچنان از احوال معاد حساباً از جنبه وجود و تصور و الهام و هیور و انوار باز نیاید محض از پیشتر
 از برای سخیه قلوب عوام کمالاً تمام اکثر مبدع طایع ایشان باین امور پیشند و آنچه از سلسل و اعتقاد و دوزخ الهی می بخشند نیز از این قبیل است
 و تحریف الظایفه است و این طبقه یعنی این حکام ازین دست رفته و اشارت دارند و متابعان شان گویند غرض این طبقه از فرار و دور
 پروی نیست که حکمای کمال اند و ایشان فلاسفه آئینه و پاری جانهای دانشمند و کردی که قایل اند مجوس و معقول با حکام عقیده
 قایل اند و قایل شریعت نیستند ایشان صاحبیه گویند و فرقه که مجوس و معقول احکام عقلی دینی قایل اند و گویند شریعت خود بسند
 معتبر کرد و نیز دانند و بعضی که قایل شریعت نفسی اند که بعضی ازها هر اتوال مخالف عقیده نماید مشهور است در این فرقه هندوان و یهود و مجوس و نصاری
 و مسلمان و این هر پنج فرقه دعوی کنند که شریعت ایشان موبد است و بتایید شریعت خود نفس از بند عقیده خویشین پس از این میدان نامه
 باز نموده می آید که بعضی اعتراف میفرمودند که در عمل و نقل تبصره العوام که عقاید و مذاهیب باز نموده شد خالی از جانب روی نیست لا حرم
 این پوشیده می ماند دیگر لکن بعد از ایشان بسی کرده بهر سیدند بدین نحو است نوشتن این نامه پرداخت و در این که در استان عقیده
 آباد از اعتقادات فرق مختلفه آنچه نگاشته اند از زبان صاحبان ان عقیده و کتاب ایشان است و در کده اش اشخاصی در هر فرقه
 چنانکه معینان و مختصان تعظیم نام بر نهشت نمود تا بوی تعجب و جانب روی نیاید و نام نگار از این کده اش خبر منصب ترجمان
 غرض نقشی است که ما باز ماند که هستی را نمی بینم نقاشی است با الراد الموسوم بدینسان فی بلدة طهران مع المراد و مجار القواد
 الهوت معبر کفر فغان در راس این فغان افغان غرض نه محرم ۱۲۵۸

والله اعلم بالصواب **سورة الأنا** قبلها وجدت في مصحف ابن مود
 وفي ثلاث واربعون ايتعد ينطقهم الله الرحمن الرحيم بالانها
 الذين امنوا امنوا بالنورين انزلناها ليتلون عليكم اياتها
 في وجدوا انكم عذاب يوم عظيم نزلنا بعضهما من
 بعض فانا السميع العليم ان الذين يؤمنون بعهد الله وسورة
 في البرهم صلات النعم والذين يكفرون من بعد
 ما امنوا ينقضهم فينا انهم وما عاهدكم الرسول عليه
 يقدون في الحيم ظلموا انفسهم وعصوا لولا انك لتيقون
 من حيم ان الله نزل السموة والارض يفعل ما يشاء ويطغى
 من الملائكة الرسل يجعل من المؤمنين اولياء في خلقه يفعل
 الله ما يشاء لا اله الا هو الرحمن الرحيم فمدكم الذين من قولهم
 برسائهم فخذتمهم عكرهم ان اتخذوا شديدا ليم الله اهلك
 عاد وثمود بما السور جعلهم لكم تذكرة افلا تعقلون و
 فرعون لما طغى على موسى ووليه فرقون لغرقته
 من تبعه اجمعين لتبلون لكم اية وان الذين
 فاسقون ان الله يحكمهم يوم الحشر فلا يستطيعون
 الجواب حين يسألون ان الحيم ما واهم وان الله عليم

يا ايها الرسول بلغ فكري فسوف يعلمون قد خسر الذين
 كانوا عن اياتي وحكي معضرين قتل الذين يؤمنون
 بعهدك الا انهم لم يبرحوا النعيم ان الله لذو
 مغفرة واسع عظيم **ان عتيا** من المتقين وانا الوفي
 بحق يوم الدين وما اخون عن ظلمه لعافلين والكرهه
 على اهل الجحيم فان ذريرته هم الصابرين وان
 عدوهم امام الجحيم قتل الذين كفروا بعد ما
 آمنوا ولستم من الذين اتوا الدنيا فاجتهدوا بها فبقيتم ما
 وعدكم الله ورسوله وانتم الذين بعدوا عن كبرها
 وقد ضربنا لكم الامثال لعلكم تعقلون يا ايها الرسول
 قد انزلنا اليك ايات بينات فيها من بيناتنا
 فمن يتول من بعدك لظلمه لان ما عرض عنهم فاتهم
 ان الله محض في يوم لا ينفع عنهم شيئا ولا هم يخرجون
 ان لهم في جهنم مغانا عندنا يعدلون فبج باسم ربك
 من الساجدين فلقد ارسلنا موسى وهرون لما احملوا
 على هرون فصبر جميل جعلنا منهم القرية والحجاز ولعننا
 هم الى يوم يبعثون فاحذروا ان ينسوا ما اولقد اتياك

حكم الذين من قبلك من المرسلين وجعلناك منهم وصيا
 لعلمهم وحجوز ومن يتول عن أمري فليكن مني حتى يمتنع
 بكفره قليلا فلا تسئل من الناكثين يا ابا القاسم قد جعلنا
 لك في ارضنا الذين امنوا محمد بن الحنفية وكن من القائلين
 ان عليا قائما بالليل باجد الجهد الاخره يخرجوا ثوابه
 قل هل سمى الذين ظلموا والذين ظلموا وهم لعديلي يعطون بحظه
 الا على وهم على اعماله يريدون انا بشركك بذرتك الصالحين
 وانتم لا مننا الا خلقوه فعليهم في صلاة وجمعة اجابوا ولموا
 في يوم يبعثون وعلى الذين يبعثون عليهم من بعدك عضي
 الغمير قوم سوء خاسرون وعلى الذين سلكوا سلكهم في حجة
 وهم في الغرقات امنوا والحمد لله رب العالمين بسم الله الرحمن الرحيم
فايدة من الفوائد الطوبى روى الصدوق في معاني الاضحا
 قال حدثنا ابو القاسم علي بن محمد بن محمد بن عمران الثقفي
 رضي الله عنه قال حدثنا محمد بن ابي عبد الله الكوفي قال حدثنا
 محمد بن زياد الاصبهاني عن عبد العظيم بن عبد الله الحنفي قال حدثني
 محمد بن علي بن محمد بن علي الرضا عن ابي بصير عن ابي بصير عن الحسين
 بن علي عليهم السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله ان ابنا

شيخنا الفاضل العالم استاذنا محمد بن ابي بصير
 مؤلفه وسأله الشيخ قال يروي عن محمد بن ابي بصير
 في كتابه في معرفة اهل البيت
 في كتابه في معرفة اهل البيت
 في كتابه في معرفة اهل البيت

لا يقطع الصلوة الكوع وفيه نص وعاشرها ان يكون الر
 كوع عبارة عن الخشوع والخضوع والاقبال بالقلب على اللطيف
 والانياس والله والسيام وهذا معنى ركوع الباطن وهو ركوع القلب
 وقد اشكاليه بعض المفسرين ويكون مجازاً والمراد ان اول
 ما ينبغي المصلي الاتيان به قبل الشروع في الصلوة هو صلح
 النفس والقلب لتحصيل الحالة الشريفة وتكون مستمرة الى الخصلة
 بل الى العروة وقال الطبرسي في مجمع البيان قيل ان الركوع مأخوذ
 من الخضوع قال الشاعر لا ندين الفقير عليك ان تر كع يوماً
 الدهر وقد فخرتم قال الطبرسي انما يستعمل الركوع في الخضوع
 مجازاً وتوسعاً وكما في عشرها ان يكون الاول مجازاً بمعنى
 الافضل وذلك ان الاول مقدم على غيره تقدماً حسبياً فلا
 فضل على المفضل تقدماً معنوياً وهذا القسم من الجواز والتشبه

الركوع الكروي
 على ما في نسخة
 الكروي

في غاية الحسن وله فائدة ونظائره
 وثاني عشرها ان يكون الوجود فيه
 مجموع ما ذكره من الوجود او ما
 يمكن اجتماعها ويحتمل غير

طالع على بعد والله

اعلم
 تمت

لا يقطع

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

کتاب دلائل الحضرات من جده صلوات الله علیهم
مؤلف محمد علی داعی الهمدی (فدا حسین خان)

شماره ثبت کتاب

موضوع

۳۱۳۹۶

شماره اختصاصی (۵۹۱) از کتب اهدائی :

أثر الأول عن عنوان كتاب الأئمة الحَضَرَاتِ
في جلائل الآثارِ وَهُوَ تَصْلِيَةُ الحَضَرَاتِ
بِتَرْكِيَةِ الآثارِ خَمْسَةَ عَشَرَ صَحَافِ
الحَضَرَاتِ تحائف الآثارِ
اللهم وفق بالخير لقا ربك

٢

٥٩١

٤١٢٩٦

اهداء طباطبائي

٥٩١

بسم الله الرحمن الرحيم

روایت است که چون عبد اللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ را بجهتہ اخفای مصحفی کہ بخط مبارک حضرت امام المتقین یعسوب الدین اعین حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب صلوات اللہ علیہ مرقوم و جمع فرمودہ آنحضرت بود پس اورا در زیر لگد شهید ساختند و آن مصحف را از خانہ او بیرون آوردند و سوختند تا سورہ و آیاتی کہ در شان آنحضرت و حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ نازل شدہ بود و اینہارا در قرآنیکہ خود جمع نمودہ بودند در دنیاوردہ بر طرف سازند و قرآنیکہ جمع نمودہ خود شہرت دہند در ہر جایکہ قرآن و کتابی کہ گمان داشتند کہ حضرت شاہ ولایت پناہ صلوات اللہ علیہ جمع نمودہ بود گرفتند و پنهان ساختند و قرآنیکہ خود جمع نمودہ بودند آنرا با طرف عالم فرستادند و یکسورہ کہ سورہ الولایت کہ کونینا بیت آیم از بعضی سورہ یک آیم و از سورہ النساء پنج آیم محذوق ساختند از ان زمان تا حال اما مان و علما و محبان بطریق تقیہ اینہارا مخفی داشتند و دست بہت بحرمان راز میرسانیدند و ابن جعفر سروری یردی در مشہد مقدس در کتابخانہ حضرت شاہ خراسان صلوات اللہ علیہ از کتاب مواخ کہ نسخہ این است معتبر نقل نمودہ اینجا بترتیب تفصیل درمی آورد انشا اللہ تعالی نقل است کہ دو مصحف از خط حضرت امیر المؤمنین صلوات اللہ علیہ بطریقیکہ بحضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نازل شدہ بود یکی نزد ابی بن کعب رضی اللہ عنہ

و یکی نزد عبد اللہ ابن مسعود رضی اللہ عنہم بود و این نقل افترا نسبت زبیر که
 حضرت مرتضیٰ علی صلوات اللہ و سلامہ علیہ و اولاده در دعای صغریٰ قریش که خود
 تصنیف فرموده اند در آن بیان سوختن هر مصحف فرموده چنانچه مذکور خواهد شد
 و خواجہ نصیر الملک و الدین طوسی رحمة اللہ علیہ در رساله تحریر امیران نموده

سوره ذی النورین که در مصحف حضرت امام رضا صلوات اللہ علیہ مرقوم است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِالنُّورِ مِنَ الَّذِينَ آتَنَّا هُمَا تَتْلُونِ
 عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُحَذِّرُنَاكُمْ عَذَابِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ نُورَانِ لِبَعْضِ
 مِمَّنْ لَبِغُوا أَنَا السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
 وَمِيسُولِهِ فِي آيَةٍ لَّهُمْ جَنَاتٍ زَعِيمَةٍ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 يُؤْفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا آمَنُوا بِقَضَائِبٍ يَتَّبِقُونَ ۝ وَمَا عَاهَدَهُمْ
 الرَّسُولُ عَلَيْهِ يُقَذِّفُونَ فِي الْحَجِيمِ ۝ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 وَعَصَوْا وَصِيَّيَ أَوْلِيَّكَ يَسْتَقُونَ مِنَ الْحَمِيمِ ۝ إِنَّ اللَّهَ
 الَّذِي نُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِمَا شَاءَ وَاصْطَفَىٰ مِنْ
 الْمَلَائِكَةِ وَالرُّسُلِ وَجَعَلَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَوْلِيَاءَ خَلَقَهُ
 مَا يَشَاءُ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ بِرُسُلِهِمْ فَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِثْرًا هَمًّا ۝ إِنَّ أَخَذْنَا

شَدِيدُ الدِّمْرِ ۝ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ عَادًا أَوْ ثَمُودًا بِمَا كَسَبُوا وَ
 جَعَلَهُمْ لَكُمْ تَذَكُّرًا ۝ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ وَفِرْعَوْنَ لَمَّا
 طَغَىٰ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَآخِيهِ هَارُونََ أَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ تَبِعَهُ أَجْمَعِينَ
 ۝ لِيَكُونَ لَكُمْ آيَةً ۝ وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ فَاسِقُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ
 يَجْمَعُهُمْ فِي يَوْمٍ فَالْحَشْرِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ الْقَوْلَ الْجَوَابَ
 حِينَ يَسْئَلُونَ إِنْ الْحَجْمُ مَا وَوَيْدَمُ وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَلِيمٌ
 ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ أَلَّا نذَارِي فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
 قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَانُوا عَنْ آيَاتِي وَحَكْمِي مَعْرِضِينَ ۝
 مَثَلُ الَّذِينَ يُوقُونَ بِعَهْدِكَ إِنْ أَنْجَرِيَهُمْ جَنَّاتٍ
 النَّعِيمِ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَجَرِّ عَظِيمٍ ۝ وَإِنَّ عَلَيْنَا
 لَمِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنُوفِّدِيَنَّهُ حَقَّهُ يَوْمَ الدِّينِ ۝ وَ
 مَا نَحْنُ عَنْ ظَلْمِيَنَّهُ بِغَافِلِينَ ۝ وَكَرِمَةٌ عَلَيَّ أَهْلَكَ
 أَجْمَعِينَ ۝ فَإِنَّ ذُرِّيَّتَهُ لَهُمُ الصَّابِرُونَ ۝ وَإِنَّ عَدُوَّ
 إِمَامِ الْمُجْرِمِينَ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ مَا اسْتَوَاطَلْتُمْ
 بِرَأْسِنَا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَاسْتَعْتَجَلْتُمْ بِهَا وَنَسِيتُمْ مَا
 وَعَدَكُمُ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَنَقَضْتُمْ الْعَهْدَ مِنْ بَعْدِ
 تَوَكُّدِهَا وَقَدْ ضَرَبْنَا كُرُالْأَمْثَالَ مِنْ قَبْلِ الْعَالَمِ

تَهْتَدُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ قَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
فِيهَا مِنْ يَتَوَفَّىٰ مُؤْمِنًا وَمِنْ يَتَوَلَّىٰ مِنْ بَعْدِكَ وَيُظَاهِرُ
الظُّلْمَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ مَعْزُومِينَ ۝ فِي يَوْمٍ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُرْحَمُونَ إِنَّ لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَقَامًا عَنَّهُ لَا يُخْرَجُونَ
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
وَهَارُونَ فَدَعَا عَلِيَّ هَارُونَ لِمَا اسْتَخْلَفَ فَصَبَرَ حَمَلًا
فَجَعَلْنَا هُمُ الْقُرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَلَعَنَّا هُمُ الْيَوْمَ سَجِينَ
فَأَصْبَرُوا فَسَوْفَ يُنَبِّئُونَ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ الْحُكْمَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ مِنَ الرُّسُلِينَ وَجَعَلْنَا لَكَ مِنْهُمْ وَصِيًّا الْعَلَمَهُ
يَرْجِعُونَ وَمَنْ يَتَوَلَّىٰ عَنْ أَمْرِي فَالْيَوْمَ مَرْجِعُهُ فَلْيَمْتَعِ
بِكُفْرِهِ فَلَا يُسْئَلُنَّ عَنِ النَّاسِ كَثِيرِينَ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ قَدْ
جَعَلْنَاكَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ آمَنُوا عَهْدًا فَخُذُوا وَكُنْ
الشَّاكِرِينَ إِنَّ عَلِيًّا قَانِتًا بِاللَّيْلِ سَاجِدًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ اللَّهُ قُلْ هَلْ لِيَسْتَوِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
لَهُمْ بَعْدَ أَبِي يَعْلَمُونَ سَجْعَلِ الْأَعْلَالَ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَهُمْ
عَلَىٰ أَعْمَالِهِمْ نَادِمُونَ إِنْ بَشَرَ نَاكُ بَدْرًا يَبِيئُهُ الصَّالِحِينَ
إِنَّهُمْ لَا مَرِنَا لَا يَخْلِفُونَ فَعَلَيْهِمْ مَدِينِي صَلَوَاتِي وَرَحْمَتِي

أَحْيَاءٌ وَأَمْوَاتًا فِي يَوْمٍ يُدْعَتُونَ وَعَلَى الَّذِينَ يَدْعُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ غَضَبٌ عَلَيْهِمْ إِنْ هُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ وَعَلَى الَّذِينَ
سَلَكَوْا سَبِيلَكَ اللَّهُمِّ مِنْ مَرَجْمَةٍ وَهَدْمٍ فِي الْغُرُفَاتِ آمِينَ
وَإِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

سُورَةُ الْوَالِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِالنَّبِيِّ وَاوَلِيِّ الَّذِينَ بَعَثْنَا هُمَا
لِيَهْدِيَاكُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ نَبِيٌّ وَوَلِيٌّ بَعْضُهُمَا
مِنْ بَعْضٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
لَهُمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ إِذْ أَنْبَأْتُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا مُكَذِّبِينَ ۝ إِنَّ لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَقَامًا عَظِيمًا ۝ إِذَا
نُودِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَيُّنَ الضَّالُّونَ الْمَكْذِبُونَ الْمُرْسَلِينَ ۝
خَلَقَهُمُ الْمُرْسَلُونَ إِلَّا بَلْعُومًا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَنْظُرَهُمْ إِلَى
أَجَلٍ قَرِيبٍ ۝ وَسَخَّرْنَا مَجْدِرِيكَ وَعَلِيٌّ مِنْ الشَّاهِدِينَ ۝

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ فِي شَأْنِ عَلِيِّ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَخَصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

في سورة

في سورة
مَكْتُوبٌ فِي فَاطِمَةَ إِنَّمَا أَنْتَ مَذْمُورٌ وَعَلِيٌّ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

في سورة الشعراء ٥٥ در قرأت اهل البيت صلوات الله عليهم كما ابن ابي راس
حين قرأت فرموده اند و سيعلم الذين ظلموا ان منقلب
ينقلبون

في سورة النساء ٥
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ وَإِلْمًا وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم
مَلَكًا عَظِيمًا

در سوره و الصافات

وَقَفَّوهُمْ أَنَّهُمْ مَسْتَوِلُونَ عَن وَلايَةِ عَلِيِّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ مَالِكُمْ
لَا تَنَاصِرُونَ
فَأَمَّا تَدَاهِبُونَ بِكُفْرَانِكُمْ أَنَا بِمُتَّقِي آلِ أَبِي طَالِبٍ
سورة الزخرف

عليه السلام

عليه السلام

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ كَلِمَاتِ فِي مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَالشَّعْبَةَ فِي ذُرِّيَّتِهِ الْحُسَيْنِ فَلَسِي وَلِيٌّ
تجدله
آية الكرسي التنزيل
الله لا اله الا هو الحي

غزما

الْقِيَوْمَ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَبَيْنَهُمَا
وَمَا تَحْتُ الثَّرَى عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مِنَ الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

سُورَةُ الْأَحْزَابِ وَكَفَى بِاللَّهِ الْمُؤْمِنِينَ

بِعَلِيِّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝

عَلِيٍّ السَّلَامُ

در تفسیر مولانا فتح الله علیه الرحمه در تفسیر کاطم مذکور که در تفسیر اهل البیت صلوات الله علیهم

این آیه باین طریق است وَإِنِّي لَخَفَارٌ لِمَنْ تَابَ

وَأَمِنْ صَالِحًا تَدَّاهْتَدِي إِلَى الْوَالِيَةِ عَلِيِّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ ۝

عَلِيٍّ السَّلَامُ

سُورَةُ الْأَحْزَابِ در تفسیر مولانا فتح الله علیه الرحمه مذکور است که در مصحف ابن

عباس و ابن مسعود رضی الله عنهما این آیه چنین بود که النَّبِيُّ أَوْلىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ

مِنَ أَنْفُسِهِمْ هُوَ أَوْلَىٰ لَهُمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۝

در تفسیر مولانا فتح الله علیه الرحمه مذکور است در تفسیر اهل البیت صلوات الله علیهم

این آیه باین طریق است فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ فِي عِلِّيِّ لَيْلَةَ الْمَعْرَاجِ

مَا أَوْحَىٰ ۝

سُورَةُ الْمَائِدَةِ در تفسیر مولانا فتح الله علیه الرحمه مذکور است که در کتاب مناقب آورده که عبد بن مسعود رضی الله عنهما فرموده که در

حضرت رسالت پناه صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم این آیه را چنین میخواندیم یا
ایھا الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک ان علیا مولی المؤمنین
وان لم تفعل فما بلغت رسالتہ ۵

در حدیث صحیح واقع شده که در سوره بقرات در آیه الذین امنوا وهاجروا
وجاهدوا با أموالهم و انفسهم اعظم درجته و اولیایک هم
الفایزون ۵ همچنین است که علی و شیخته هم الفایزون
الحمد لله علی ذلک یبشرهم ربهم

بن مسعود رضی اللہ عنہ است و بخط خود نوشته در ایام خود چنین خواند که از
کتاب تزیینت الکریم و لبان العوام

فبدل الذین ظلموا ال محمد حقهم من جزا من السماء بما
کانوا یفسقون ۵

وما یعلم تاویلہ الا الله و لا یحکمون فی العلم یعلمون
و یقولون انما ینزلنا من عند ربنا ان الله اصطفى

ادهم و نوحا و ال ابراهیم و ال عمران و ال محمد و ذر
علی العالمین و کنتم علی شفاہق فرجة من النار فانقذکم
منها بمحمد و ذریة بعضہا من بعض و الله سميع عليم

ام مجسدون علی
از سوره النساء سج آیه

بطرف علماء خاصه یعنی امامیه در روایت آمده
که سوره بقره در زمان حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ و آلہ
و عقبه بود از یک هم که حال اول است
در وقتیکه در آن کتاب الوسی شده بود بجای
آل عمران آل عمران ساقه در در اخبار
راست با آل عمران ساقه در وقت
مصطفی کریم بعد از نبی
پس از آن خود در آن از زینب و زاره
دوازده فرسخ بجای بالمصطفی
کره در دروازه اخضر و جامع قرآن
یعنی عثمان بن عفان در آنجا
باس صلوات الرحمن و حق ذوی
القربان است
عم

والله ان مروان
بالبیاری انعام و الام
فوق السیة الی الی الی
فقد واده من نفس الی الی
و قد صحیح الی الی الی
فقد و اول و الی الی الی
ال الی الی الی الی الی
ال الی الی الی الی الی
افعل بلین فذی الی الی
نمود و عماد علی الی الی
و الی الی الی الی الی
و الی الی الی الی الی

٥١٣
 سورة ليس ^ط واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم
 وما خلفكم من ولاية الطواغيت ولا تتبعوهم في الحيرة
 الدنيا لعدكم ثم حمون ^ه سورة الشوري ^ه
 شرع لكم من الدين بال محمد ما وصي به نوحا و الذي
 اوحينا اليك وما وصينا به ابراهيم وموسى وعيسى ان
 اقيموا الدين بال محمد ولا تتفرقوا فيه وكونوا على
 جماعة كبر على المشركين من اشرك بولايته ما تدعوهم
 اليه من ولاية قال الذين اسوا ان الخاسرين الذين
 خسروا انفسهم واهليهم يوم القيمة الا ان ظالمي
 ال محمد عذاب جهنم الله يحبني اليه من بين
 سورة الزخرف ^ه ولن ينفعكم اليوم اذ ظلمتم
 ال محمد حقهم انكم في العذاب مشركون ^ه سورة
 الجاشية ^ه هذا ينطقون كتابنا و محمد واهل بيته
 عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون ^ه
 سورة الطور ^ط وان الذين ظلموا ال محمد عذابا
 دون ذلك ولكن اكثرهم لا يعلمون ^ه سورة
 ما اتىكم الرسول فخذوه وما نهىكم عنه فاجتنبوه

منيب امامية ائمتها
 دين خود اوردن و خطبه ائمه
 خوانند و نجاع الدوله را كنون
 خطبه حضرت امير فوا انا بينا
 و نادران او افرينان
 ايمان بويستيزاده و ن
 ابي عبد الله و عبد الله
 ائمه شيعه و اولاد با بر و جز
 باران ايمان با حال كند
 ايمان بر در و امان
 قطن طين روم او كند
 و الله اعلم در دنيا بوي
 حدين حضرت بن عمر
 جز كند استند اوردن
 تر بودن با ملاقات بوف
 كوز و ابي ال كوز را
 ربيون دار الفزار فلان بعد
 بن عمر قران و اهل بيت
 سب قران

كوز و اهل بيت
 ربه باره باره
 انبى زيارت
 حوايه و اولاد
 ايمان بويستيزاده
 با شدم از عا و
 ان با ان كوز
 منبازان
 تقوا الله

در اولاد او اولاد زير
 من با ما ندر و هيز
 در اولاد او اولاد زير
 من با ما ندر و هيز
 در اولاد او اولاد زير
 من با ما ندر و هيز

تَقُوا اللَّهَ وَظَلَمَ مُحَمَّدٌ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ لِمَنْ ظَلَمْتُمْ
سُورَةُ الْفَجْرِ

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ إِنَّ مُحَمَّدًا

إِلَى مُحَمَّدٍ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً وَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي

وَأَدْخُلِي جَنَّتِي غَيْرَ مَمْنُوعَةٍ

تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

إِلَى مُحَمَّدٍ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ سَطَلَعَ الْفَجْرُ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ إِنَّ شَانِيكَ عَمَّا

عَامِرِينَ وَأَصْلُهُوَ الْآيَاتُ ٥ سُورَةُ الشَّرَاحِ

تَشْرِخُ لَكَ صَدْرَكَ بِعَلِيِّ صِيْهْرِكَ ٥

كُتِبَ مُحَمَّدٌ عَلِيٌّ دَاعِي

الْهَدْيِ

فصل الخطبة

في تعرفت كتابها من الامارات

حسين بن محمد بن النوري
مطبعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَهْرَسْتًا فِي هَذَا الْكِتَابِ الشَّرِيفِ الْمَطَالِبِ الْكَلِمَاتِ

المفرد من الأول	المقدم من الثانية	المفضل من الثالث
في ذكر الأختب التي وردت في جمع القرآن وما	في بيان أقسام التغير الممكن حصوله	في ذكر أقوال علماء في
وسبب جمعه وكونه معرض النقص بالنظر	في القرآن وللمنع دخوله فيه	تغير القرآن وعده
إلى كيفية الجمع وإن تاليفه يخالف تاليف		

الباب الأول

في ذكر ما يبدل أو استدلوا به على وقوع التغير والتفصا في القرآن

الدليل الأول مركب من أمرين وقوع الحرف في التورية والاختلاف بطر زحسين لطيف في أن كلما وقع في الام الساقفة يقع في هذه الامحج في ذكر مواز شبه فيها بعض هذه الامه بنظره في الام الساقفة مدحا وقد حاشى في اخبار خاصة فيها دلالة على كون القرآن كالنورية والاختلاف في وقوع التغير فيه الثاني ان كيفية جمع القرآن مستلزمة عادة لوقوع التغير والتغير فيه وفيما حالها كتاب الوحي الثالث في ابطال وجوه منسوخ التلاوة وان ما ذكره مثلا لا يبدوان يكون مما نقص من القرآن الرابع في انه كان لا يمتنع من عليه التاقرانا مخصوصا بخالف الموجود في الترتيب فيه زيادة لثب من الاحادث القديسة ولا من التفسير الناويل الخاص كان لعبد الله من مسعود مصحفا معتبرا فيه ما ليس في القرآن الموجود الخامس ان الوجود غير مشتمل التمام فاني مصحفا في التغير عندنا السابع ان بعضنا لما جمع القرآن ثانيا اسقط بعض الكلمات والايان وفيه كيفية جمع بعض ما اسقطه واخذ ما احفظه ما الخطا في كتاب القرآن في اجبا كثيرة والذين يحا على وقوع النقصان زيادة على ما رواها المخالفون التاسع انه نعم ذكر اسمي وصبا وشاملة في كنية المباركة الساقفة فلا بد ان يذكرها في كتابه المهين عليها وفيه ما وصل اليها من ذكرهم في المصحف الاوتمال في جميع كتاب العاشرة لثبات اختلاف القراء في الحروف والكلمات وغيرها وابطال التورية على غير وجه واحد وفي شرح احوال القراء واشتات وجوه التلاوة اسانيد الحاد عشر في اخبار كثيرة والذين يحا على وقوع النقصان في القرآن عموما الثاني عشر في اخبار خاصة وكل رتبناها على ترتيب سور القرآن وفيه ذكر الجواب عن شها اوردها على الاستدلال بها **الباب الثاني** ذكر ادلة القائلين بعدم تقرب التغير مطم من الايات والاختبا والاعتناء والجواب عنها مفضلا وفيه ذكر وقوع الحرف في التورية ثانيا في عهد الرسول

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 كتاب الأرباب
 في إثبات تحريف
 نسخة فصل الخطاب
 هذا كتاب لطيف وسفر شريف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي أنزل على عبده كتابا جعله ثقلا لما في الصدور ووهبنا على التوراة والانجيل الزبور
 والصلوة والسلام على حامله نور النور والبدر الرفيع المعور ومحل تدبير الأمور وما لك أزمانه النشور
 محمد النبي في عالم السرور وادم صلواتنا عليه الشمال والذبور وعلى اله الصلوات الناطقة بكل
 غائب مشور والزهير المحنوت بما يكون ومضى في سالفات الدهور مصابيح الانام في ظلمات عالم
 الغرور ومفاتيح خزائن العلم المسطور في ريق منشور خصوصا على مختلف الملائكة في الاصل واليكور
 القطب الذي على مدار وجوده الاقلام تندور المشرق نور في قلوب هو اليه المحجج عن عين كل عبد الشكور
 اليوم تنفتح في الصور ويبعث من في القبور **ومعك** يقول العبد المذنب المسمى حسين بن محمد بن يحيى
 التوراة الطبرسي جعله الله تعالى من الواقفين بيابنة المتسكين بكتابه هذا كتاب لطيف وسفر شريف
 علمه في اثبات تحريف القران وفصاح اهل الجور والعدوان وسببته فصل الخطاب في تحريف كتاب
 رب الارباب جعلت لك ثلاث مقدمات باين واوضح في من بدايع الحكمة ما تقر به كل عين وارجو
 من ينظر رحمة المسنون ان ينفعني به في يوم لا ينفع مال ولا بنون **المقدمة الاولى** في نبذة مما
 جاني جمع القران وجامعة سببته وزمانه وكونه في معرض طرق النقص والاختلاف بالنظر الى
 كيفية الجمع مع قطع النظر عما يدل على تحققة وعده من الخارج وان تأليفه يخالف تأليف المؤلفين
 ونصبت المصنفين قال الله تبارك وتعالى شهر رمضان الذي أنزل فيه القران وقال تعالى انا انزلنا

ظاه مظيين مسووه وجوهكم فيؤخذ بهم ذات الشمال لا يسفون فطره ثم ترد على رايه فرعون هذه
الامة فاقوم فاخذ بيده فزحف قدما ورسو وجهه وجوا اصحابه فاقول ما فعلتم بالثقلين فيقولون
اما الاكبر فزفنا واما الاصغر فزفنا فاقول ردوا ظاه مظيين مسووه وجوهكم فيؤخذ بهم ذات الشمال
لا يسفون فطره ثم ترد على رايه ذي التدينه معها اول خارجة واخرها فاقوم فاخذ بيده فزحف قدما ورسو
وجهه وجوا اصحابه فاقول ما فعلتم بالثقلين بعد فيقولون اما الاكبر فزفنا واما الاصغر فزفنا
ولعنا فاقول ردوا ظاه مظيين مسووه وجوهكم فيؤخذ بهم ذات الشمال لا يسفون فطره ثم ترد
رايه امير المؤمنين سيد المسلمين وامام المتقين قائد الغر المحجلين فاقوم فاخذ بيده فينبض وجهه
اصحابه فاقول ما فعلتم بالثقلين بعد فيقولون اما الاكبر فانبعنا واطعنا واما الاصغر ففاننا معه
فلنا فاقول ردوا راء مرويتين مبيضة وجوهكم فيؤخذ بهم ذات اليمين وهو قول الله تعالى يوم ينفض
وجوه وتسو وجوه واما الذين اسوت وجوههم الكفر ثم بعد بما انكم قد قوا العذاب بما كنتم تكفرون
واما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة الله هم فيها خالدون وانما ذكرنا تمام الخبر ثلثا مرة ثبرا كما يدكر مثالب
الفوم من ائمة الراشد بن من لسان الخالفين وياتي انشاء الله ان الظاهر من الخريف مخرب اللفظ
لا المغضوح صاحب كتاب دستا المذاهب بعد ذكر عقايد الشيعة ما معنا وبعضهم يقولون ان عثمان
لحق بالمصاحف واللفاسو التي كانت في فضل على اهل بيته عليهم السلام هاهنا هذه السورة **الرحمن الرحيم**
يا ايها الذين امنوا امنوا بالانوار انزلناها لتلوان عليكم اياتي ويجد دانكم عذاب يوم عظيم
توران بعضهم من بعض وانا السميع العليم ان الذين يوفون ورسو في اياتهم جنات نعيم
والذين كفروا من بعد ما امنوا ينفضهم ميتاتهم وما عاهدتم الرسول عليه يقذفون في الجحيم
ظلموا انفسهم وعصوا الوصي الرسول واذلك لييقون من حميم ان الله الذي نور السما والارض
بما انشاء واصطفى من الملائكة وجعل من المؤمنين اولئك خلفه يفعل الله ما يشاء لا اله
الا هو الرحمن الرحيم فذكرنا الذين من قبلهم برسولهم فاخذهم بمكرهم ان اخذني شديد اليم
ان الله قد اهلك عادا واثودا لياكسبوا وجعلهم لكم تذكرة فلا تتقون وفرعون بما اطغى على
موسى واخيه فرعون اغرقت ومن تبعه اجمعين ليكون لكم اية وان اكثرهم فاسقون ان
الله يجمعهم في يوم الحشر فلا ينطقوا الجواب حين يسئلون ان الحجيم ما واهم وان الله اعلم حكيم

بِآيَاتِ الرَّسُولِ بَلِّغْ أُنْدَارِي فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ فَدَخِرَ الَّذِينَ كَانُوا عَن آيَاتِي وَحَكِي مَعْضُونٍ مَثَلِ
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَهْدِكَ أَيْ جَزَائِهِمْ جَنَابِ النَّعِيمِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ عَظِيمٍ وَإِنَّ عَلِيًّا مَنِ
 لِلنَّبِيِّ قِنَا لِنُؤْفِيهِ حَقَّهُ يَوْمَ الدِّينِ مَا نَحْنُ عَنْ ظَلَمِهِ بِغَافِلِينَ وَكَرَّمْنَا هُ عَلَى أَهْلِكَ أَجْمَعِينَ قَاتِيَةً
 وَذُرِّيَّتَهُ لَصَابِرُونَ وَإِنَّ عَدُوَّهُمْ أِمَامَ الْمُجْرِمِينَ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ مَا آمَنُوا أَطْلَبْتُمْ
 زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاسْتَجَلْتُمْ بِهَا وَنَسِيتُمْ مَا وَعَدَكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَنَقَضْتُمْ الْعَهْدَ
 مِنْ بَعْدِ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ نَزَّيْنَاكُمْ فِي الْأَمْثَالِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ بِآيَاتِ الرَّسُولِ قَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِيهَا مِنْ بَيِّنَاتٍ مُؤْمِنًا وَمَنْ يَبُولِيهِ مِنْ بَعْدِكَ يُظْهِرُ فَاغْرَضُوا عَنْهُمْ أَتَمَّ مَعْضُونٍ
 أَنَا لَهُمْ مُخَضَّرُونَ فِي يَوْمٍ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْءٌ وَلَا لَهُمْ يَرْجُونَ أَنْ لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَقَامًا عَذَابًا يُعَذَّبُونَ
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ ذِكْرًا مِنَ السَّاجِدِينَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَقَارُونَ بِمَا اسْتَخْلَفَ فَبَغَا هَرُونَ
 فَصَبَّرْهُمْ لِمَجْعَلْنَا مِنْهُمْ الْفِرْقَانَةَ وَالْحَاذِرِينَ لَعَنَّا هُمْ إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ فَاصْبِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ
 وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْحُكْمَ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ مِنَ الرُّسُلِينَ وَجَعَلْنَا لَكَ مِنْهُمْ وَصِيًّا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 وَمَنْ يَبُولِي عَنْ أَمْرِي فَإِنَّ مَرْجِعَهُ فَلْيَسْتَعُوا بِكُفْرِهِمْ فَلْيَلَا فَلَا تَسْتَلْ عَنِ النَّكِيثِينَ بِآيَاتِ الرَّسُولِ
 فَجَعَلْنَا لَكَ فِي عِتَاقِ الَّذِينَ آمَنُوا عَهْدًا تُخَذُّهُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ إِنَّ عَلِيًّا قَانِيًا بِاللَّيْلِ
 سَاجِدًا لِحَدْرَةِ الْآخِرَةِ وَيَرْجُو ثَوَابَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ ظَلَمُوا وَهُمْ يَمْنُونُ يَعْلَمُونَ بِسَجْعَلِ
 الْأَغْلَالِ فِي عَنَاقِفِهِمْ وَهُمْ عَلَى أَعْمَالِهِمْ يَبْدُونَ أَيَا بَشَرْنَا كَيْدَ رَبِّنَا الصَّالِحِينَ وَأَتَمُّ لَامِرًا
 يَخْلِفُونَ فَعَلِمْتُمْ مَنِي صَلَوَاتٍ وَرَحْمَةٍ أَحْيَاءٌ وَأَمْوَاتًا يَوْمَ يَبْعَثُونَ وَعَلَى الَّذِينَ يَبْعَثُونَ عَلَيْهِمْ
 مِنْ بَعْدِكَ غَضَبِي أَنَّهُمْ قَوْمٌ سَوَاءٌ خَائِرِينَ وَعَلَى الَّذِينَ سَلَكُوا مَسَلَكَكُمْ مَنِي رَحْمَةٍ وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ
 آمِنُونَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلَمَّا ظَهَرَ كَلَامُهُ أَنَّهُ أَخَذَهَا مِنْ كِتَابِ الشَّيْخِ وَلَمْ أَحْبِبْهَا أَثَرًا
 فِيهَا عِنْدَ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ شَهْرِ شَوَّابِ الْمَازِنِيِّ ذَكَرَ فِي كِتَابِ الْمَثَالِبِ عَلَى مَا حَكَى عَنْهُمْ
 اسْفُطُوا مِنَ الْقُرْآنِ ثَمَّ سُورَةُ الْوَلَايَةِ وَلَعَلَّهَا هَذِهِ السُّورَةُ وَاللَّهُ الْعَالِمُ سَطُّ عَلَى رِيسِ الْأَرْبَابِ
 كَشَفَ الْغَمَّ عَنْ طَرِيقِ الْعَامَّةِ عَنْ زَيْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ كَتَبَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَيْهَا
 الرَّسُولِ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ تَبْلُغَاتِ عَلِيٍّ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رَسُولَ اللَّهِ
 يَعصمك من الناس مع الشيخ محمد بن أحمد بن شاذان الفقيه في المنافع المائة من طريق المخالفين

order, from him I will turn, they get but little benefit from their unbelief. Do not ask about those who break the law.

“O Prophet! We have made for thee a compact on the neck¹ of those who believe; possess it and be of the number of those who are thankful.

“Truly, ‘Ali is constant in prayer at night making the prescribed prostrations -(sájidan), and he fears the Last Day and hopes for mercy from his God.

“Say, how can those be compared who make tyranny, and those who know my troubles. They will place charms on their necks and they will repent of their works.

“We gave good news to thee of pious descendants, and they will not be disobedient; my peace and my mercy is on them, living or dead, and on the day when they shall rise again. My anger is on those who after thee transgress amongst them. Truly, they are a bad people and will wander from the right way; but those who go on in the way, on them is my mercy and they will be safe in the lofty rooms (of Paradise).

“Praise be to the Lord of both worlds. Amen.”

The following is the Arabic text of this Súra, which is known as Súratu'n Núrain.

سورة النورين اثني واربعين آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِالذُّورَيْنِ أَنْزَلْنَا هُمَا يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُحذِّرَانِكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ نُورَانِ بَعْضُهُمَا مِنْ بَعْضٍ وَإِنَّا لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
يُؤَدُّونَ بَعْدَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فِي آيَاتٍ لَهُمْ جَدَّتْ نَعِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَعْدِ
مَا آمَنُوا يَنْقُصِهِمْ مِثْقَاتِهِمْ ۝ وَمَا عَاهَدَهُمُ الرَّسُولَ عَلَيْهِ يَقْدُونَ فِي الْجَبَّيْمِ ۝

¹ i.e., they must keep it.

ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَعَصَوْا أَوْصِيَ الرَّسُولِ ۖ أُولَئِكَ يَسْقُونَ مِنْ حَمِيمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي
نَوَّرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِمَا شَاءَ ۖ وَأَصْطَفَىٰ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّسُلِ ۖ وَجَعَلَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۚ أُولَئِكَ مِنْ خَلْقِهِ ۖ يَفْعَلُ اللَّهُ بِأَيْشَاءَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ
قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ بِرُسُلِهِمْ ۖ فَآخَذْتَهُمْ بِمَكْرِهِمْ ۚ إِنَّ أَخَذْتَهُمْ بِشَيْءٍ أَلِيمٍ ۚ
إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ عَادًا وَثَمُودَ بِمَا كَسَبُوا وَجَعَلَهُمْ لَكُمْ تَذْكِرَةً ۖ فَلَا تَتَّقُونَ ۚ
وَفِرْعَوْنَ بِمَا ظَغَىٰ عَلَيَّ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ هَارُونَ ۖ وَأَغْرَقْتَهُ ۖ وَمَنْ تَبِعَهُ أَجْمَعِينَ ۚ
لِيَكُونَ لَكُمْ آيَةً ۖ وَإِنْ أَكْثَرْتُمْ فَيَسْقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَجْمَعُهُمْ يَوْمَ الْحَشْرِ ۖ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ الْجَوَابَ حِينَ يُسْأَلُونَ ۚ إِنَّ الْجَحِيمَ مَأْوَاهُمْ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ ۖ إِنْ دَارَىٰ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ۚ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَانُوا عَنْ
آيَاتِي وَحُكْمِي مُعْرَضُونَ ۚ مَثَلُ الَّذِينَ يُؤُفُونَ بِعَهْدِكَ إِنْ جِزَيْتَهُمْ جَزَاتِ
النَّعِيمِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ عَظِيمٍ ۚ وَإِنَّ عَلَيَّا لَمَنْ الْمُتَّقِينَ ۚ وَإِنَّا
لَنُوفِيهِ حَقَّهُ يَوْمَ الدِّينِ ۚ وَمَا نَحْنُ عَنْ ظُلْمِهِ بِغَافِلِينَ ۚ وَكَرَّمْنَا عَلَيَّ أَهْلَكَ
أَجْمَعِينَ ۚ وَآنَهَ وَذُرَيْبَةَ لَصَابِرُونَ ۚ وَإِنْ عَدَوْهُمْ إِمَامَ الْمُجْرِمِينَ ۚ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْدَ مَا آمَنُوا طَلِبَتُمْ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَأَسْتَعْجَلْتُمْ بِهَا وَنَسِيتُمْ مَا وَعَدَّكُمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ

وَنَقَضْتُمْ الْعَهْدَ مِنْ بَعْدِ تَوْكِيدِهَا ۖ وَقَدْ ضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ لِعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ قَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۗ فِيهَا مِنْ نُبُوَّةِ مُؤْمِنًا ۗ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُ مِنْ بَعْدِكَ يُظْهِرُونَ ۚ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ مُعْرَضُونَ ۚ إِنَّا لَهُمْ
مُحْضَرُونَ ۗ فِي يَوْمٍ لَا يَغْنِي عَنْهُمْ شَيْءٌ وَلَا هُمْ يَرْجُونَ ۚ إِنَّ لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَقَامًا ۗ
عَنْهُ لَا يَعْدِلُونَ ۚ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۚ وَتَقَدَّرَ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ

وَهَارُونَ ۖ بِمَا اسْتَخْلَفَ ۖ فَبَغَوْا هَارُونَ فَصَبَرَ جَمِيلٌ ۖ فَجَعَلْنَا مِنْهُمْ الْقِرْدَةَ
 وَالْخَنَازِيرَ وَلَعْنَاهُمْ إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ ۗ فَاصْبِرْ نَسُوفَ يَبْلُغُونَ ۗ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَكَ الْحُكْمَ
 كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۗ وَجَعَلْنَا لَكَ مِنْهُمْ وُصِيًّا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۗ
 وَمَنْ يَقُولْ عَنْ أَمْرِى فَإِنِّى مُرْجِعُهُ ۗ فَلْيَتَمَتَّعُوا بِكُفْرِهِمْ قَلِيلًا ۗ فَلَا تَسْأَلْ عَنِ
 النَّارِ كَثِيرِينَ ۗ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ قَدْ جَعَلْنَا لَكَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ آمَنُوا عَهْدًا ۖ فَخُذْهُ
 وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۗ إِنَّ عَلَيْنَا فِئْتَانًا بِاللَّيْلِ سَاجِدًا ۖ يُحَذِرُ الْآخِرَةَ وَيُجِوُّ ثَوَابَ
 رَبِّهِ ۖ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ ظَلَمُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۗ سَيُجْعَلُ الْأَخْلَافُ
 فِي أَعْنَاقِهِمْ ۗ وَهُمْ عَلَىٰ أَعْمَالِهِمْ يَنْدِمُونَ ۗ إِنَّا بَشَرْنَاكَ بِذُرِّيَةِ الصَّالِحِينَ ۗ
 وَإِنَّهُمْ لَأَمْرًا لَيَخْلُقُونَ ۗ فَعَلَيْهِمْ مِنِّي صَلَوةٌ وَرَحْمَةٌ وَأَحْيَاءٌ أَوْ أَمْوَاتًا وَيَوْمَ
 يَبْعَثُونَ ۗ وَعَلَىٰ الَّذِينَ يَبْغُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ بَعْدِكَ غَضَبِي ۖ إِنَّهُمْ يَوْمَ سُرْعٍ
 خَاسِرِينَ ۗ وَعَلَىٰ الَّذِينَ سَلَكَوا مَسَلِكَهُمْ مِنِّي رَحْمَةٌ ۖ وَهُمْ فِي الْعَرَفَاتِ
 آمِنُونَ ۗ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ آمِينَ *

تَمَّتْ

Mirzá Kázim Beg, to whose researches we are indebted for a copy of this Súra in the original Arabic, does not believe in its genuineness. He looks upon it as a feeble imitation of the Qurán, invented by a fanatical Shí'ah, after religious quarrels had absorbed the attention of the 'Ulamá of the two rival sects. He says that there is no authentic tradition about it, that no author in the earlier centuries mentions it, and that the name even was not heard of until the 7th century A.H. He admits that it is quite possible that unimportant changes may have been made in the early recensions, but declines to believe that a whole Súra was discarded. Even assuming that 'Uşman did not wish that anything favourable to 'Ali should appear, it was not necessary to omit a whole Súra. The omission of

a few phrases would have served his purpose just as well. He considers the whole chapter, with the exception of the words and expressions favourable to 'Ali and his family, to be simply a compilation from various parts of the Qurán. Some words and phrases have been altered, some borrowed literally and the result of the whole is that the style is very inferior to that of the Qurán itself. This statement he supports by a comparison of expressions used in this Súra and also found in the Qurán.¹

M. Garcin de Tassy, in a footnote to Mirzá Kázim Beg's article, expresses the great joy he feels at the discovery of this unknown Súra,² and he evidently considers that it is not to be lightly set aside. He thinks that there is nothing improbable in the idea that it was recited by Muḥammad and that it formed part of 'Ali's copy; but he does not consider himself bound to uphold its authenticity, while on the other hand he declines to say that it is a forgery. He very

¹ The following are some examples:—

يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيَكْذِبُونَكُمْ Súra xxxix. يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا Súra iv. 136;
 ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ Súra xxi. 8; جَنَّاتِ النَّعِيمِ Súra xxxix. 15; عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ Súra xxxix. 51;
 قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ يَقْعُلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ Súra iii. 40;
 وَإِنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ Súra xxii. 105; إِنَّ أَخَذْنِي شَدِيدٌ أَلِيمٌ Súra vi. 26; مِنْ قَبْلِهِمْ
 وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ Súra xii. 18; فَصَبْرٌ جَمِيلٌ Súra iii. 12; قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا Súra v. 59;
 قَاتِنًا بِاللَّيْلِ Súra xxxix. 10; فَلْيَتَمَتَّعُوا بِكُفْرِهِمْ قَلِيلًا Súra-v. 62; الْفِرْدَوْسِ وَالْخَوَارِيزِ
 سَيَجْعَلُ Súra xxxix. 19; يَسْتَوِي الَّذِينَ ظَلَمُوا الخ Súra xxxix. 18; سَاجِدًا يَكْذِبُ الخ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ Súra xxxvi. 21; فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ Súra xxxvi. 37; الْأَعْلَاقِ فِي أَعْنَاقِهِمْ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ end of Súras xxxvii and xxxviii.

² Je suis charmé d'avoir appelé l'attention des orientalistes sur le chapitre du Coran inconnu jusqu'à l'époque où je le publiai, l'an passé, pour la première fois,

سورة الوائت سبع ايات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَمْ تَنْهٰۤا الذّٰنِبَ اَمْ نُوۤاۤاۤمِنُوۤا اِنَّ الذّٰنِبَ وَبِالْوٰحٰی الذّٰنِبَ لَعَنٰهُمَا

يَهْدِيۤاۤكُمْ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿١﴾ نَبِیٌّ وَّوٰحِیٌ لَّعَضُّهُمَا مِنْ لَعْنَتِ

وَاَنَا الْعَلِیْمُ الْخَبِیْرُ ﴿٢﴾ اِنَّ الذّٰنِبَ یُوقِنُ اَنَّهٗ جَاءَهُ اللّٰهُ لَمَحَبَّتِ النَّعِیْمِ

وَالذّٰنِبَ اِذَا نَكَبْتُمْ عَلَیْهِمْ اٰیٰتِنَا كَاۤتِرًا یَاۤمُرُۤاۤتِ مَلٰٓئِكَتِ

رَبِّ فِیۤ جَنَّةٍ مَّغٰمًا عَظِیْمًا طٰرِدًا یُوۤدِیۤ لِمَ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ اِنَّ

الظّٰلِمِیۡنَ لَمَلَكُوۤنَ لِمَلَكُوۤنَ لِّلرَّسُوۡلِیۡنَ ﴿٣﴾ مَخٰلِفُوۡمُ الْمُرْسَلِیۡنَ اِنَّمَا

یَاۤمُرُۤاۤتِ رَبِّیۡ وَیَنْهٰی عَنِ الْفَحْشٰۤی وَیَنْهٰی عَنِ الْمُنْكَرِ اِنَّ رَبَّیۡ لَیُّجِزُّ

وَعَلٰی مِنَ الشّٰهِدِیۡنَ ﴿٤﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ